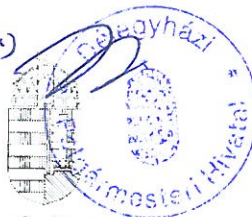

Ki Jelegette: 2018. Május 10. (Csütörtök)

Bayer

PEST MEGYEI
KORMÁNYHIVATAL

Ügyiratszám: PE/KTFO/184-2/2018.

Előiratszám: PE/KTF/175/2018.

PE/KTF/8236/2017.

Ügyintéző: dr. Bayer Edit,
Balázs Viktor
Nevelős Gábor
Gábrriel Edit
Kellner Szilárd

Telefon: (06-1) 224-9103

Tárgy: Readymix Hungária Kft. fellebbezése a
Kiskunlacháza XIX., XX., XI. és
Délegyháza XIX. homok kavics
bányatelkek összevonásának
környezetvédelmi engedélye iránti
kérelmet elutasító döntése ellen

Hiv. szám: -

Melléklet: -

A Pest Megyei Kormányhivatal Érdi Járási Hivatal (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) PE-06/KTF/17788-70/2017. ügyiratszámú határozatát a Readymix Hungária Kft. (1095 Budapest, Hajóállomás utca 1.) fellebbezése folytán felülvizsgáltam.

HATÁROZAT

I. Az elsőfokú határozatot **helybenhagyom**.

II. A másodfokú eljárásban megkeresett szakhatóság másodfokú szakhatósági állásfoglalásának rendelkező része a következő:

A BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság Vízügyi és Vízvédelmi Főosztályának 35000/14571-5/2017.ált. számú másodfokú szakhatósági állásfoglalása:

„A Readymix Hungária Kft. (1095 Budapest, Hajóállomás utca 1.) által benyújtott fellebbezés folytán a Pest Megyei Kormányhivatal előtt PE/KTF/8236-5/2017. Számon – tárgyban említett kérelem ügyében – megindult másodfokú környezetvédelmi hatósági eljárásban, a Fővárosi katasztrófavédelmi Igazgatóság 35100/8523-1/2017.ált. Számú szakhatósági állásfoglalását felülvizsgáltam, és az alábbi másodfokú vízügyi és vízvédelmi szakhatósági állásfoglalást adom.

SAKHATÓSÁGI ÁLLÁSFOGLALÁST

adom.

A Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság, mint elsőfokú vízügyi és vízvédelmi szakhatóság 35100/8523-1/2017.ált. számú és a Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság, mint elsőfokú szakhatóság 35100/16129-2/2017.ált. számú szakhatósági állásfoglalását helybenhagyom.”

III. Jogorvoslati tájékoztatás: Határozatom ellen közigazgatási úton további jogorvoslatnak helye nincs, az a kézbesítéssel jogerőssé válik, annak bírósági felülvizsgálatát - jogszabálysértésre hivatkozással - a közléstől számított harminc napon belül a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címzett, de a Pest Megyei Kormányhivatal Érdi Járási Hivatalához 3 példányban írásban vagy elektronikus kapcsolattartásra kötelezett esetén elektronikus úton benyújtott keresettel lehet kérni. A bíróság a pert tárgyaláson kívül bírálja el, a felek bármelyikének kérelmére vagy ha szükségesnek tartja tárgyalást tart.

INDOKOLÁS

Az elsőfokú hatóság a 2017. szeptember 18. napján kelt, PE-06/KTF/17788-70/2017. ügyiratszámú határozatával (a továbbiakban: **Határozat**) a Readymix Hungária Kft. (1095 Budapest, Hajóállomás utca 1.; a továbbiakban: **Fellebbező**) által benyújtott, a „Kiskunlacháza XXI. -homok, kavics”, a „Kiskunlacháza XX. - homok, kavics”, a „Kiskunlacháza XXI. - homok, kavics” és a „Délegyháza XIX. - homok, kavics” védnevű **bányatelkek tervezett összevonására, és a területükön végzendő bányászati tevékenységre irányuló kérelmet elutasította.**

Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főosztály
1016 Budapest, Mészáros utca 58/a.

Telefon: (06-1) 224-9100 Fax: (06-1) 224-9163

E-mail: orszagoszoldhatosag@pest.gov.hu Web: http://www.kormanyhivatal.hu/hu/pest

A Határozat ellen Fellebbező - törvényes határidőn belül, a jogorvoslati eljárási díj befizetése mellett - fellebbezést nyújtott be.

A Fellebbező a fellebbezésében előadta, hogy az elsőfokú hatóság az elutasítást a szakhatósági állásfoglalásokkal indokolta, amely több pontban is hibás tényeket és következtetéseket tartalmaz.

Miután részletesen kifejtette véleményét a Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság szakhatósági állásfoglalásával kapcsolatban, az érintett települések jegyzőinek nyilatkozatai kapcsán előadta, hogy mivel Délegyháza és Kiskunlacháza önkormányzatai lemaradásban vannak a településrendezési eszközeik módosításával, ezért az elsőfokú hatóságnak döntésében figyelmen kívül kellett volna hagynia Délegyháza jegyzőjének 3135-7/2017. számú és Kiskunlacháza jegyzőjének 2724-2/2017. számú tájékoztatását.

Fellebbező előadta továbbá, hogy joga van a bányatelkek területén tervezett tevékenység folytatására.

Kifejtette, hogy ugyan az elsőfokú hatóság szerint a bánya okozta jármű forgalom növekedése nagymértékű lesz, a régióban tervezett tevékenység következtében a csökkenő ásványvagyron kitermelés hatását is figyelembe véve, a szállítási útvonalon nem lesz, illetve elhanyagolható forgalomnövekedés várható.

Táj- és természetvédelmi szempontok kapcsán Fellebbező vitatja a Határozat azon megállapítását, ami szerint jelenleg 4700 hektár területen 65 működő kavicsbánya lenne. Véleménye szerint a vizsgált terület környezetében – a kiadott engedélyek alapján legfeljebb 25 bánya üzemelhet, amely felének ásványvagyona nem jelentős és 1-2 éven belül elfogy.

A Fellebbező nem ért egyet azzal, hogy a monokultúras, nagytáblás mezőgazdasági tevékenység jobb mint a kialakításra kerülő vizes élőhely. A Határozat szerint hagyományosnak minősített tájhasználat és tájkarakter, illetve tájhasznosítási mód a folyószabályozással és terület lecsapolással jött létre, a 60-as, 70-es évektől a kialakított nagytáblás, monokultúras, sok helyen öntözéssel fenntartott egyhangú tájjelleg jellemző.

Hivatkozik arra, hogy a vizsgálati dokumentáció tájvédelmi fejezetét tájvédelmi szakértő állította össze, a vizsgálat összefoglaló megállapítása szerint a terület tájvédelmi értéke a bányászat miatt nem fog változni.

Hivatkozik arra is, hogy – amint azt a Határozat is rögzíti –, a bányászati tevékenység közvetlenül nem érint Natura 2000 területet, vagy egyéb természetvédelmi területet. Fellebbező szerint Magyarországon csak elvétve található olyan terület, amely 3-5 km-nél nagyobb távolságban lenne a védett területektől, aminek a következtében sehol sem lehetne termelő beruházást létesíteni.

A fellebbezés szerint a modellvizsgálatok alapján a tervezett bányászat a Kiskunsági Nemzeti Park Felsőkiskunsági-pusztai területiségét nem veszélyezteti, arra elhanyagolható hatást gyakorol. A Nemzeti Park területét a régió bányatavainak összesített hatásával is csak 0-3 cm vízszintingadozás érheti, ami megfelel a természetes csapékmennyiség miatti ingadozásnak.

Termőföld mennyiségi szempontból megjegyzi, hogy a vizsgálat során már meglévő bányatelkek környezetvédelmi engedélyt kérelmezte, így a területekre nem vonatkozik a Határozatban hivatkozott 25%-os szabály, hiszen a vizsgált területek a 25% alatti részbe egyszer már beszámításra kerültek, így az észrevétel nem releváns.

Fellebbező előadta továbbá, hogy a tervezett bányatelken az ásványi nyersanyag kitermelése időben elhúzódó folyamat és a fedőréteg eltávolítása a kitermeléssel párhuzamosan futó folyamat, amelynek során a tevékenységet öt évente környezetvédelmi felülvizsgálat során kell bemutatni és minimum tíz évente környezetvédelmi engedély hosszabbítást kell kérni. Abban az esetben ha alternatív nyersanyagok jelennek meg, a bányászat okafogyottá és a kitermelés gazdaságtalanná válik, az engedély hosszabbítása értelmetlenné. Vagyis az igénybe nem vett területeken tovább folytatódhat a növénytermesztés.

Fellebbező hivatkozik a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: **Ket.**) 2. §-ára valamint az 50. §-ára, miszerint a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni, illetve a törvény előtti egyenlőség elvére. Hozzáfűzi, hogy a felelősségteljes ásványvagyron gazdálkodás akadályozása ellentétes az

Alaptörvénnyel, valamint a környezetvédelmi előírásokkal, illetve az elérhető legjobb technológia és a fenntartható fejlődés célkitűzéseivel.

A fentiek alapján a Fellebbezők kérték a Határozatok hatályon kívül helyezését.

A másodfokú eljárás során az alapeljárás megindításakor hatályos Ket. 105. §-a alapján a rendelkezésre álló iratanyagot áttanulmányozva az alábbiakat állapítottam meg.

A Fellebbező 2017. áprilisában benyújtotta az elsőfokú hatósághoz a „Kiskunlacháza XXI. -homok, kavics”, a „Kiskunlacháza XX. - homok, kavics”, a „Kiskunlacháza XXI. - homok, kavics” és a „Délegyháza XIX. - homok, kavics” védnevű bányatelkek tervezett összevonása és a területükön végzendő bányászati tevékenység vonatkozásában a Bányagép Bt. (2234 Maglód, Sugár utca 120.) által készített környezeti hatásvizsgálati dokumentációt (a továbbiakban: **Dokumentáció**).

A kérelmezett tevékenység a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: **Khvr.**) 1. § (3) bekezdésének a) pontja és 1. számú mellékletének 10. a) pontja alapján környezeti hatásvizsgálat köteles.

Az elsőfokú hatóság a környezeti hatásvizsgálati eljárást 2017. április 19. napján megindította, melyről a Ket. 29. § (3) bekezdés b) pontja alapján értesítette az ismert ügyfeleket, illetve a Khvr. 8. § (1) és (2) bekezdései értelmében a hivatalában és a honlapján, valamint a központi rendszeren közzétette az eljárás megindulásáról szóló közleményt, illetve a vonatkozó iratokat megküldte a tervezett tevékenység helye szerint Délegyháza Község és Kiskunlacháza Nagyközség Jegyzői részére közhírré tétel okán.

A fentiekén túl az elsőfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás megindulásáról szóló értesítés érdekében vezetett elektronikus adatbázis létrehozásáról, vezetéséről, valamint az adatbázis alapján történő értesítésről szóló 187/2009. (IX. 10.) korm. rendelet 2. § (2)b bekezdése alapján, elektronikus úton értesítette a központi elektronikus szolgáltató rendszerben regisztrált, a tárgyi területen illetékes érdekvédelmi és társadalmi szervezeteket.

Ügyféli jogállásának megállapítására irányuló kérelem nem került benyújtásra az eljárás során.

Az elsőfokú hatóság a Ket. 44. (1) bekezdésére tekintettel, illetve a környezetvédelmi és természetvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 71/2015. (III. 30.) korm. rendelet [a továbbiakban: **71/2015. (III. 30.) Korm. rendelet**] 28. § (3) bekezdése és 5. mellékletének II/3. pontja szerint megkereste a Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóságot, mint illetékes szakhatóságot.

A Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság a 35100/8523-1/2017.ált. számú szakhatósági állásfoglalásában **a bányatelken folytatott tevékenységek végzéséhez nem járult hozzá.**

A Fellebbező ezt követően a Ket. 68. § (1) bekezdése alapján betekintett az eljárás során keletkezett iratokba, és megismerve a szakhatóság állásfoglalását, a Dokumentáció felszín alatti vizekkel foglalkozó fejezetét kiegészítette a Bányagép Bt.-vel.

Az elsőfokú hatóság a fenti kiegészítés vonatkozásában is egyeztetést kezdeményezett a szakhatósággal, azonban a Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság a 35100/8523-5/2017.ált. számú szakhatósági állásfoglalásában **a korábban adott 35100/8523-1/2017.ált. számú szakhatósági állásfoglalását fenntartotta.**

Az elsőfokú hatóság a fentiekén túl a Khvr. 1. § (6b) bekezdése alapján – figyelemmel a 26. § (1) bekezdésének c) pontjára – a tervezett tevékenység helyi környezet- és természetvédelemmel kapcsolatos önkormányzati szabályozásával, valamint a településrendezési eszközökkel való összhangjának megállapítása érdekében belföldi jogsegélyt kért Délegyháza Község és Kiskunlacháza Nagyközség Jegyzőitől.

Az elsőfokú hatóság az eljárás során közmeghallgatást is tartott, de kérdés vagy észrevétel az ismertetett Dokumentáció kapcsán nem hangzott el.

A másodfokú hatóság az eljárása során a PE/KTF/8236-3/2017. számú levelével megkereste az elsőfokú hatóságot további iratok küldése végett, majd a PE/KTF/8236-6/2017. számú levelével szakkérdésben megkereste a Pest Megyei Kormányhivatal Élelmiszerlánc-biztonsági, Földhivatali, Növény- és Talajvédelmi, Erdészeti Főosztály Földügyi és Földmérési Osztályát, a PE/KTF/8236-7/2017. számú levelével szakkérdésben megkereste a Pest Megyei Kormányhivatal Élelmiszerlánc-biztonsági, Földhivatali, Növény- és Talajvédelmi, Erdészeti Főosztály Erdészeti Osztályát, a PE/KTF/8236-8/2017. számú levelével Délegyháza Község Önkormányzatának Jegyzőjétől kért belföldi jogsegélyt, a PE/KTF/8236-9/2017. számú levelével Kiskunlacháza Nagyközség Önkormányzat Jegyzőjétől kért belföldi jogsegélyt, a PE/KTF/8236-10/2017. számú levelével a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóságtól kért belföldi jogsegélyt, illetve PE/KTF/8236-5/2017. számú levelével megkereste a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság Vízügyi és Vízvédelmi Főosztályát másodfokú szakhatósági állásfoglalása megadása végett.

A Pest Megyei Kormányhivatal Élelmiszerlánc-biztonsági, Földhivatali, Növény- és Talajvédelmi, Erdészeti Főosztály Földügyi és Földmérési Osztálya a 10.474/2017. ügyiratszámú szakvéleményében a Ráckevei Járási Hivatal Földhivatali Osztályának 2017. május 15. napján kelt, 10.261-2/2017. számú elsőfokú földvédelmi szakkérdésben adott véleményét megváltoztatta, és a Kiskunlacháza XIX., XX., XXI. és Délegyháza XXI. **bányatelkek összevonásához termőföldvédelmi szempontból a hozzájárulás megtagadását javasolta.**

A Pest Megyei Kormányhivatal Élelmiszerlánc-biztonsági, Földhivatali, Növény- és Talajvédelmi, Erdészeti Főosztály Erdészeti Osztálya a PE/FE/1746-2/2017. Ügyiratszámú levelében arról tájékoztatta a másodfokú hatóságot, hogy a Pest Megyei Kormányhivatal Érdi Járási hivatal, mint elsőfokú erdészeti hatóság PE-06/ERDŐ/8322-2/2017. számú állásfoglalását fenntartja, **a bányatelkek összevonásának és a területükön végzendő bányászati tevékenység engedélyezésével nem ért egyet.**

Délegyháza Község Önkormányzatának Jegyzője a 3135-15/2017. számú belföldi jogsegélyében azt a tájékoztatást adta, hogy az elsőfokú eljárásban benyújtott 3135-7/2017. iktatási számú iratukba foglaltakat fenntartják. Levelében előadta, hogy a Délegyháza 0122/2, 136, 0138/2 és 0141 hrsz.-ú ingatlanok tekintetében a benyújtott Dokumentációban foglaltak megvalósítása ellentétes az önkormányzat tulajdonosi érdekeivel, illetve a tervezett tevékenység a levelében hivatkozott ingatlanok (illetve azok egyes részeinek) tekintetében a településrendezési eszközökkel ellentétes, **a bányacélú hasznosítás nem engedélyezhető.**

Kiskunlacháza Nagyközség Önkormányzat Jegyzője a 2724-12/2017. számú belföldi jogsegélyében úgy nyilatkozott, hogy a tervezett tevékenység a helyi környezetvédelemmel nem ellentétes, az ingatlanok nincsenek természetvédelmi területen, ugyanakkor az érintett területek az érvényes **településrendezési eszközökkel nincsenek összhangban.**

A Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság 3686/9/2017. ügyiratszámú belföldi jogsegélye szerint a tárgyi ügyben az elsőfokú hatóságnak 3686/2/2017.üi. számon kiadott belföldi jogsegélyében foglaltakon túl újabb biotikai adatokkal nem rendelkezik.

A BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság Vízügyi és Vízvédelmi Főosztály a szakhatósági állásfoglalásának megadása előtt hiánypótlásra szólította fel a Fellebbezőt, illetve a hiánypótlási határidőt Fellebbező kérelmére meghosszabbította. A hiánypótlás teljesítését követően adta ki a 35000/14571-5/2017.ált számú szakhatósági állásfoglalását, melyben **az elsőfokú elutasító szakhatósági állásfoglalást helybenhagyta.**

A Khvr. szempontjából az alábbi megállapításokat teszem.

A Fellebbező a Kiskunlacháza XIX. - homok, kavics; a Kiskunlacháza XX. - homok, kavics; a Kiskunlacháza XXI. - homok, kavics; és a Délegyháza XIX. - homok, kavics védnevű bányatelkek tervezett összevonása és a területükön végezni tervezett bányászati tevékenység végzésére vonatkozóan nyújtott be környezeti hatásvizsgálati dokumentáció az elsőfokú hatósághoz. A bányatelek területe így összesen 4,38858 km² lenne, mely 438,858 ha. A tervezett kitermelési kapacitás 500.000 m³/év.

A Khvr. Szerint:

1. § (1) A rendelet hatálya - a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel - az 1-3. számú mellékletben meghatározott tevékenységekre, létesítményekre, valamint azok jelentős módosításaira, változtatásaira (a továbbiakban együtt: tevékenység) terjed ki.

(3) A tevékenység megkezdéséhez, ha az

a) csak az 1. számú mellékletben szerepel, a környezeti hatásvizsgálati eljárás alapján környezetvédelmi, engedély szükséges.

A Khvr. 1. melléklete (környezeti hatásvizsgálatra kötelezett tevékenységek) szerint:

10. Egyéb bányászat (kivéve az önállóan létesített ásványfeldolgozó üzemet)

a) 25 ha terület nagyságtól külszíni bányászat esetében.

A fentiek alapján az elsőfokú hatóság környezeti hatásvizsgálati eljárást folytatott le, mely 2017. április 19-én indult meg.

A beruházás kapcsán a az elsőfokú hatóság saját hatáskörébe tartozóan több szakkérdés tekintetében, valamint a Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság 35100/8523-5/2017. ált. számú szakhatósági állásfoglalása alapján **vízvédelmi szempontból kizáró okot talált, ezért a kérelmet a Határozatával elutasította.**

Az elsőfokú hatóság az eljárása során megkereste Délegyháza Község Jegyzőjét és Kiskunlacháza Nagyközség Jegyzőjét, hogy a Khvr. 1. § (6b) bek. alapján nyilatkozzon a tervezett tevékenységnek helyi környezet- és természetvédelemmel kapcsolatos önkormányzati szabályozásával, valamint a településrendezési eszközökkel való összhangjával kapcsolatban.

A Khvr. szerint:

1. §

(6b) A környezetvédelmi hatóság az előzetes vizsgálati, a környezeti hatásvizsgálati, az egységes környezethasználati, valamint az összevont eljárásban – a tevékenységnek a helyi környezet- és természetvédelemmel kapcsolatos önkormányzati szabályozásával, valamint a településrendezési eszközökkel való összhangjának megállapítása érdekében – belföldi jogsegély iránt megkeresi a tevékenység telepítési helye szerinti település, a fővárosban a kerület (a továbbiakban együtt: település) jegyzőjét.

Délegyháza Község Jegyzőjének 3135-7/2017. számon adott nyilatkozata, valamint Kiskunlacháza Nagyközség Jegyzőjének 2724-2/2017. számon adott nyilatkozata alapján a tárgyi tevékenység a településrendezési eszközökkel nincs összhangban.

A Fellebbező álláspontja szerint, mivel az önkormányzatok lemaradásban vannak a településrendezési eszközeik módosításával, ezért a Hatóságnak döntésében figyelmen kívül kellett volna hagynia a jegyzők nyilatkozatát.

A Khvr. szerint:

5. § (2) A környezetvédelmi hatóság a határozatában

c) amennyiben az előzetes vizsgálat során a tevékenység engedélyezését kizáró ok merült fel,

cb) ha a tervezett tevékenység a településrendezési eszközökkel nincs összhangban, azonban az összhang legkésőbb a tervezett tevékenységhez szükséges létesítési, építési engedély iránti kérelem benyújtásáig megteremthető, ezt a lehetőséget rögzíti, és előírja, hogy a kizáró okot a létesítési, építési engedély kiadására jogosult hatóság döntéséig meg kell szüntetni.

10. § (4) A környezetvédelmi engedély megadásáról szóló határozatban az engedély feltételei között:

a) elő kell írni azokat az intézkedéseket, amelyek a káros környezeti hatások elkerülésére, csökkentésére és – ha lehetséges – megszüntetésére vonatkoznak, továbbá szükség szerint az 5. § (2) bekezdés c) pont cb) alpontjában foglaltakat.

A fentiek szerint a Khvr. alapján az elsőfokú hatóság nem hagyhatta figyelmen kívül a jegyzők nyilatkozatát, azonban a településrendezési eszközökkel való összhang hiánya nem is alapozta volna meg a tervezett tevékenység környezetvédelmi engedélyének elutasítását, ahogyan ez a Határozatban is indokolva lett.

Fellebbező álláspontja szerint szerzett joga van a bányatelkek területén tervezett tevékenység folytatására.

Ennek kapcsán megállapítom, hogy

- a Kiskunlacháza XIX. - homok, kavics védnevű bányatelken tervezett bányászati tevékenység végzésére a Cemex Hungária Építőanyagok Kft. rendelkezett KTVF: 22391-2/2009. számú környezetvédelmi engedéllyel. Mivel a tevékenység az engedély kiadását követő öt évben nem került megkezdésre, ezért az elsőfokú hatóság a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: **Kvt.**) 72. § alapján PE-06/KTF/21245-1/2017. számú jogerős döntésével visszavonta.

- a Kiskunlacháza XX. - homok, kavics védnevű bányatelken tervezett bányászati tevékenység végzésére vonatkozó környezetvédelmi engedélyezési eljárás az elsőfokú hatóságnál nem került lefolytatásra.

- a Kiskunlacháza XXI. - homok, kavics védnevű bányatelken tervezett bányászati tevékenység végzésére vonatkozóan előzetes vizsgálati eljárás került lefolytatásra, melynek lezárásaként a KTVF: 43535-18/2009. számú határozatban megállapításra került, hogy a tervezett tevékenység megvalósítására engedély nem adható. A döntés jogerős.

- a Délegyháza XIX. - homok, kavics védnevű bányatelken tervezett bányászati tevékenység végzésére vonatkozóan előzetes vizsgálati eljárás került lefolytatásra, melynek lezárásaként a KTVF: 2737-19/2009. számú határozatban megállapításra került, hogy a tervezett tevékenység megvalósítására engedély nem adható. A döntés jogerős.

A fentiek alapján megállapítom, hogy a Fellebbezőnek nincs joga a tárgyi bányatelkek területén tervezett tevékenység folytatására, mivel a Khvr. 1. § (3) bek. a) pont alapján környezetvédelmi engedély nélkül a tervezett tevékenység nem kezdhető meg.

Megállapítom, hogy az elsőfokú hatóság Határozata a Khvr. szempontjából megfelelő.

A földtani közeg védelme szempontjából az alábbi megállapításokat teszem.

A bányatelek alaplapja 86 mBf, fedőlapja 100,2 mBf szinten lett meghatározva. A bányatelkek egyesített területe 438,858 ha lenne, a tervezett maximális kitermelési kapacitás pedig 500.000 m³/év mennyiségben tervezett.

A tevékenység megkezdéséhez a mobil osztályozó berendezés, hídmérleg, konténer épületek telepítése, illetve a kitermeléshez szükséges gépek helyszínre szállítása szükséges.

A haszonanyag jóvesztése talajvízszint alól vedersoros kotróval egy szeletben tervezett.

A bányában a munkagépek tankolása mobil konténeres töltőeszközzel felfogó tálca alkalmazása mellett tervezett. A bányatelken belül az alkalmazott berendezéseken javítást, karbantartást, olajcserét nem terveznek, azt szakszervizben végeznék.

Az eseti jelleggel előforduló veszélyes hulladékok gyűjtésére a raktárkonténerben mobil kármentővel ellátott gyűjtőhelyet terveznek kialakítani.

A földtani közeg szennyeződésére normál üzemmenet mellett nem kell számítani. Havarria esemény a munkagépek meghibásodása során, olaj- vagy üzemanyag elfolyásként keletkezhet. Ilyen esetekben a szennyeződés felitátását és a szennyezett talaj azonnali összegyűjtését tervezik. A szennyezett felitató anyagot és a kitermelt szennyezett talajt veszélyes hulladékként tervezik kezelni.

A felhagyás során a helyszínre telepített konténerek és gépek eltávolítása történik. A bányaművelés után a területen bányatavak maradnak vissza.

A tevékenység hatásterülete a földtani közeg védelme szempontjából megegyezik az összevonandó bányatelkek területével.

A fentiek alapján a tervezett kavicsbányászat a földtani közeg-védelmi szempontjából nem kifogásolt.

Levegő-védelmi szempontból az alábbi megállapításokat teszem.

A bányatelek területe Kiskunlacháza külterületén mezőgazdasági területen és Délegyháza külterületén kivett bánya területen helyezkedik el, Áporka község szomszédságában.

A bányaművelésnél alkalmazott technológia során számolni kell a bányaművelésnél alkalmazott gépek, járművek által kibocsátott égéstermékek levegőterhelő hatásával, valamint a bányaműveléssel és szállítással járó porszenyezéssel.

A bányaudvar letakarítás és a kitermelési rész és a készlettér melletti rakodási tér diffúz forrás, ahol egyszerre maximum 2 db munkagép (vedersoros kotró és homlokrakodó) és 1 db szállítójármű dolgozik egymás közelében. A tevékenység során a PM₁₀ légszennyező komponens 24 órás maximális koncentrációja 23,6 µg/m³, amely a forrástól 9 m távolságra alakul ki.

A szállítás során a megfelelő sebesség megválasztásával a por kibocsátás nagymértékben csökkenthető, ezért a belső utakon a gépjárművek sebességét 20 km/h-ban maximálták. A keletkező pormennyiség további csökkentését az útvonalak locsolásával (locsoló-kocsi) és a ponyvatakarás előírásával érik el.

A bányászati tevékenység hatásterülete megegyezik a művelésre kijelölt bányatelek területével, a határértékek a bányatelek határvonalain belül teljesülnek.

A kiszállítási mennyiség naponta átlagosan 3600 t termék. A szállítás 25 t megengedett teherbírású járművekkel történik, a szállítási forgalom maximum 144 fordulót, azaz 288 elhaladást jelenthet naponta, ami órára lebontva (8 órás üzemidő esetén) 36 jármű/h. A bánya tervezett jövesztett kőzet kiszállítása a főút tehergépjármű forgalmában ~2,49 %-os növekedést jelentene.

A szállítási útvonalon a járművek nitrogén-dioxid kibocsátásának közvetett hatásterülete 42 m, az átlagos NO₂ koncentráció értéke 13,5 µg/m³, ami a megengedett 100 µg/m³ egészségügyi határérték 13,8 százaléka.

A tervezett tevékenység a fentiekre tekintettel levegővédelmi szempontból nem kifogásolható.

Zaj- és rezgésvédelmi szempontból az alábbi megállapításokat teszem.

A bányatelket Ny-i, D-i, és K-i irányból „Má” mezőgazdasági besorolású terület határolja. Északon a bányatelek egy részen kivett bánya besorolású, illetve „L” lakóterület található. A tervezett termeléssel érintett területhez legközelebb eső védendő lakóépület a Délegyháza, Majosi út 8. szám alatti épület védendő homlokzata 50 m távolságra helyezkedik el.

A bányászati tevékenység során zajjal járó munkafázisok a terület előkészítése, takaróréteg és meddő eltávolítása, munkaszintek kialakítása, jövesztés, rakodás, belső szállítás, termékdepózás, szállítás.

A bányászati tevékenységben várhatóan maximálisan egyszerre közreműködő gépek:

- 1 db vedersoros kotrógép,
- 1 db mobil törő-osztályozó berendezés,
- 1 db gumikerekes homlokrakodó,
- 1 db tehergépkocsi.

A vizsgált időszakban a berendezések működési ideje: 12 óra. A területen csak nappali munkavégzést terveznek.

A zaj- és porkibocsátás csökkentése érdekében a bányatelek védendő épület felé eső oldalán 3 m magas humusz depó létesítését tervezik. A tervezett a termelés legkisebb távolsága a depóniától 5 m. A számítások alapján a legközelebbi védendő épületeknél fellépő zajterhelés (legnagyobb értéke 48 dB) a környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008. (XII. 3.) KvVM-

EüM együttes rendelet 1. sz. melléklete 1. pontja szerinti, az övezeti besorolásnak megfelelő határértékeket (50 dB) nem éri el, tehát a hasznosítási tevékenység zajkibocsátása a vonatkozó határértékeknek megfelel. Az így kialakuló hangnyomásszint a legközelebbi védendő épület homlokzata előtt két méterrel 39,9 dB, ami határértéken belüli érték, tehát ezzel a termelés zajterhelése elfogadható mértékű lesz.

A számítási eredmények alapján, tekintettel a bányászati tevékenység kitermelés előrehaladásával változó helyére, lakóterületek irányába a tevékenység maximális hatásterülete a bányatelek és a köré rajzolt 245 m-es sávval érintett területen határolható le. A legközelebbi zajtól védendő épület ezen a hatásterületen belül található.

A kiszállítás közlekedési zajterhelése a jelenlegi forgalom figyelembevételével került meghatározásra. A szállítást jellemzően külső vállalkozások végzik.

A szállítást végző járművek a bányát Kiskunlacháza „hadi” útján hagyják el az 51. sz. főútvonal irányába. A számításoknál - az 51. sz. főútvonal forgalomszámlálási adatait alapul véve - érintett ingatlanként a hadi út 51. főútra való csatlakozása után a főút melletti első lakóépület lett figyelembe véve. A bánya maximális kitermelési mennyisége: 900 000 t/év, amit 250 munkanappal és 25 tonna/tehergépkocsi szállítási kapacitással számolva 144 db/nap befelé irányuló és 144 db/nap kifelé irányuló tehergépkocsi (szóló nehéz) fordulót jelent, azaz összesen 288 elhaladást naponta.

A tevékenység által okozott többletforgalommal növelt, számítással meghatározott A-hangnyomásszint $L_{Aeq, növelt} = 63,08$ dB. A megnövekedett forgalom által okozott többletterhelés 0,28 dB. A szállítási tevékenység hatásterületét jelen esetben nem kell meghatározni, mivel a járulékos zajterhelés változás nem haladja meg a 3 dB-es értéket.

Gyakorlati tapasztalatok alapján a technológiai előírásokat betartó kavicsbányászati tevékenység a tervezett volumenben, a telephely határait túllépő rezgésterhelést nem okoz.

A fentiekre tekintettel a tervezett tevékenység zaj- és rezgésvédelmi szempontból nem kifogásolható.

Hulladékgazdálkodási szempontból az alábbi megállapításokat teszem.

A Fellebbező által megküldött Dokumentációban foglaltakból megállapítható, hogy a tervezett tevékenység végzése során nem veszélyes hulladék, valamint kis mennyiségű veszélyes hulladék keletkezése várható.

A nem veszélyes hulladék képződése elsősorban a munkavállalók tevékenységéhez köthető. A keletkezett hulladék az egyéb települési (20 03 01 azonosító kódú) hulladék közé kerül besorolásra. Ezen hulladéktípus gyűjtése a területen zárt konténerben fog történni és a helyi közszolgáltató által kerül elszállításra.

Veszélyes hulladék keletkezése a bányászati munkagépek napi állapot ellenőrzése során (pl.: olajszint mérés) keletkezhet. A keletkező veszélyes hulladék gyűjtése zárt konténerben, kármentő tálcára helyezett fémhordókban, hulladéktípusonként külön-külön tárolva fog megvalósulni. A veszélyes hulladékot a telepről majd hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkező szervezet szállítja el.

A bányában munkagépek üzemanyaggal történő utántöltése szabványos tárolóedényből (mobil konténeres), töltőeszközzel, felfogó tálca alkalmazása mellett fog történni. A gépek olajcseréjét karbantartását, mosását, szerződés alapján szervizben és mosóban végzik. A szállító tehergépjárművek és a mobil gépek karbantartása nem a bányatelek területén történik. Tárgyi szerviz tevékenység kizárólagosan szükségszerű hibaelhárításra és előírt karbantartásra korlátozódik.

A telephelyen keletkező veszélyes hulladék gyűjtése az erre kialakított területen és alkalmas edényzetben, konténerekben történik.

A bányászati tevékenység során keletkező hulladék gyűjtése a jogszabályi előírásoknak megfelelő módon, a bánya területén fog megvalósulni.

A dokumentáció alapján megállapítható, hogy a tervezett tevékenység a keletkező veszélyes és nem veszélyes hulladékok jogszabályi követelményeknek megfelelő gyűjtése, illetve további kezelése esetén hulladékgazdálkodási szempontból nem kifogásolható.

Tájvédelmi és természetvédelmi szempontból az alábbi megállapításokat teszem.

A tervezett bánya területe nem áll országos jelentőségű kiemelt jelentőségű természetvédelmi oltalom alatt, nem része az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű, Natura 2000 hálózathoz, továbbá a területen a *természet védelméről* szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: *Tvt.*) 23. § (2) bekezdés szerinti ex lege védett természeti érték sem fordul elő.

A kérelem szerinti terület környezetében lévő legközelebbi országos jelentőségű védett természeti terület a Kiskunsági Nemzeti Park, ami délkeleti irányban 6,0 km távolságra található, amely terület egyben az *európai közösségi jelentőségű, természetvédelmi rendeltetésű területekről* szóló 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet 12. számú melléklete szerinti „*Felső-kiskunsági szikes puszták*” nevű, HUKN20001 területkódú, jóváhagyott kiemelt jelentőségű Natura 2000 természetmegőrzési terület is.

A legközelebbi Natura 2000 terület, a Ráckevei Duna-ág (HUDI20042) nyugati irányban 3,2 km távolságra. A Nemzeti Ökológiai Hálózat magterülete, Majosházától nyugatra, 3,2 km távolságra van.

A 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet 5. számú melléklete szerinti „*Felső-kiskunsági szikes puszták és turjánvidékek*” nevű, HUKN10001 területkódú, különleges madárvédelmi terület 5,1 km távolságra található.

A tervezett bánya területének jelenlegi növényborítása nagytáblás, intenzív mezőgazdasági (szántó) terület, amelyet 1-2 % területi arányban kisebb erdőfoltok (akácok), mezővédő erdősávok tagolnak. A mezőgazdasági hasznosítás nyomán változó mértékben megjelennek a gyomnövény fajok, a folyamatos mezőgazdasági tevékenység zavaró hatást fejt ki a terület élővilágára. A környezetvédelmi hatásvizsgálati dokumentáció természetvédelmi munkarésze részletesen, egyenként számba veszi az összevonásra tervezett egyes bányatelkek növényborítását, illetve jellemző növényfajait.

A vizsgálat szerint a korábbi mezőgazdasági terület helyett létrejövő összefüggő vízfelület a partvonal természetvédelmi, ökológiai szempontokra figyelemmel történő kialakításával (megfelelő tagoltság és rézsűképzés) elősegítheti a természetes folyamatok kialakulását, amelynek eredményeként vízi élővilág telepedhet meg. A vizsgálat összefoglaló megállapítása szerint a tervezett bányaművelésnek élővilágvédelmi szempontból nincs akadálya. A tájrendezés eredményeként a szántónál magasabb élőhelyi értékű területek jöhetnek létre.

A Dokumentáció tájvédelmi munkarészeinek összegzése szerint a bányatelkek egyesítése és az azt követő tevékenység nem rontja a hatásterület tájképi értékét, funkcionális tájhasználati konfliktust nem okoz, nem veszélyeztet egyedi tájértéket, tájökölógiai hatása nem jelentős, a terület tájvédelmi értéke nem változik.

A Határozat szerint a bányaterület teljes kitermelését követően kialakuló hidrogeológiai modellezéssel bemutatott talajvíz depressziós tere több centiméteresre becsült talajvíz süllyesztéssel eléri az országos jelentőségű védett természeti területeket és Natura 2000 területeket.

A tájrészlet tájképi adottságait meghatározzák a közvetlen környezetben 4700 hektár területen lévő, 65 működő kavicsbánya, valamint a mezőgazdasági területek.

Az elsőfokú eljárás során megkeresésre került természetvédelmi kezelő, Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság és Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság.

A Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság 3686/1/2017. ügyszámú tájékoztatása szerint a bányatelken természetvédelmi szempontból kiemelten értékes élőhelyről az igazgatóságnak nincs adata, ökológiai szempontból a terület jelentősége az, hogy a területet védett és fokozottan védett madárfajok (egerészölyv, barna rétihéja, kerecsen sólyom, parlagi sas) táplálkozó és pihenőhelynek használják. A biotikai adatokat az Igazgatóság mellékelte.

A Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság 1460-4/2017. iktatószámú véleménye szerint a bányaterület teljes kitermelése több cm-es térségi talajvízszint csökkenést okozhat, amely kedvezőtlenül befolyásolhatja a Nemzeti Park és Natura 2000 terület talajvízállapottól függő élőhelyeinek élővilágát.

A Határozat indokolása szerint a vizsgálati dokumentációban megjelölt kitermelés utáni tájrendezett állapot megfelelő, de a létrejövő vizes élőhelyek nem képviselnek természetvédelmi szempontból olyan értéket, mint az eredeti, hagyományos tájhasználati módok. A mezőgazdasági területek számos védett és fokozottan védett állatfajnak jelentenek táplálkozó területet. A rendelkezésre álló adatok alapján a térségi bányászati tevékenység jelentős hatást gyakorol a környező védett és nem védett területek élővilágára, közvetve a Natura 2000 terület szikes élőhelyeire.

Tájvédelmi szempontból a mezőgazdasági területek bányászat által történő irreverzibilis igénybevétele a jellemző tájkarakter nemkívánatos megváltozását vonja maga után.

A Határozat összefoglaló indokolása szerint a tervezett bányászat nem összeegyeztethető, nem elfogadható a pusztai szikes élőhelyek fenntartásának természetvédelmi célkitűzéseivel, sértené a Natura 2000 terület koherenciáját, ellentétes az adott területre vonatkozó természetvédelmi célokkal, potenciálisan előforduló védett fajok élő és táplálkozó helyének megváltoztatásával járna, ezért a tervezett bányászati tevékenységre környezetvédelmi engedély nem adható.

A fellebbezés vitatja a határozat megállapítását, ami szerint jelenleg 4700 hektár területen 65 működő kavicsbánya lenne. Véleménye szerint a vizsgált terület környezetében – a kiadott engedélyek alapján legfeljebb 25 bánya üzemelhet, amely felének ásványvagyonra nem jelentős és 1-2 éven belül elfogy.

A Fellebbező nem ért egyet tájvédelmi szempontból azzal, hogy a monokultúras, nagytáblás mezőgazdasági tevékenység jobb mint a kialakításra kerülő vizes élőhely. A Határozat szerint hagyományosnak minősített tájhasználat és tájkarakter, illetve tájhasznosítási mód a folyószabályozással és terület lecsapolással jött létre, a 60-as, 70-es évektől a kialakított nagytáblás, monokultúras, sok helyen öntözéssel fenntartott egyhangú tájjelleg jellemző.

Hivatkozik arra, hogy a környezeti hatásvizsgálati dokumentáció tájvédelmi fejezetét tájvédelmi szakértő állította össze, a vizsgálat összefoglaló megállapítása szerint a terület tájvédelmi értéke a bányászat miatt nem fog változni.

Hivatkozik arra is, hogy – amint azt a határozat is rögzíti -, a bányászati tevékenység közvetlenül nem érint Natura 2000 területet, vagy egyéb természetvédelmi területet. A Fellebbező szerint Magyarországon csak elvétve található olyan terület, amely 3-5 km-nél nagyobb távolságban lenne védett területektől, aminek a következtében sehol sem lehetne termelő beruházást létesíteni.

A fellebbezés szerint a modellvizsgálatok alapján a tervezett bányászat a Kiskunsági Nemzeti Park Felsőkiskunsági-pusztai terület egységét nem veszélyezteti, arra elhanyagolható hatást gyakorol. A Nemzeti Park területét a régió bányatavainak összesített hatásával is csak 0-3 cm vízszintingadozás érheti, ami megfelel a természetes csapékmennyiség miatti ingadozásnak.

A Tvt. szerint:

7. § (2) A táj jellege, a természeti értékek, az egyedi tájértékek és esztétikai adottságok megóvása érdekében:

c) a település-, a területrendezés és fejlesztés, különösen **a területfelhasználás, a telekalakítás, az építés, a használat során kiemelt figyelmet kell fordítani a természeti értékek és rendszerek, a tájképi adottságok és az egyedi tájértékek megőrzésére;**

f) a táj jellegének megfelelően rendezni kell a felszíni tájsebeket;

Az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet [a továbbiakban: **275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet**] szerint:

4. § (1) A Natura 2000 területek lehatárolásának és fenntartásának célja az azokon található, az 1–3. számú mellékletben meghatározott fajok és a 4. számú mellékletben meghatározott élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, fenntartása, helyreállítása, valamint a Natura 2000 területek lehatárolásának alapjául szolgáló természeti állapot, illetve a fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása.

10. § (1) Olyan terv vagy beruházás elfogadása, illetőleg engedélyezése előtt, amely nem szolgálja közvetlenül valamely Natura 2000 terület természetvédelmi kezelését vagy ahhoz nem feltétlenül szükséges, azonban valamely Natura 2000 területre akár önmagában, akár más tervvel vagy beruházással együtt hatással lehet, a terv kidolgozójának, illetőleg a beruházást engedélyező hatóságnak – a tervvel, illetve beruházással érintett terület kiterjedésére, az érintett területnek a

Natura 2000 területhez viszonyított elhelyezkedésére, valamint a Natura 2000 területen előforduló élővilágra vonatkozó adatokra figyelemmel – vizsgálni kell a terv, illetve beruházás által várhatóan a Natura 2000 terület jelölésének alapjául szolgáló, az 1–4. számú mellékletben meghatározott fajok és élőhelytípusok természetvédelmi helyzetére gyakorolt hatásokat.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti vizsgálat alapján a tervnek, illetve beruházásnak jelentős hatása lehet, hatásbecslést kell végezni.

(3) A terv kidolgozója, illetve a beruházó a 14. számú mellékletnek megfelelően hatásbecslési dokumentációt készít, amely alapján a hatásbecslést a természetvédelmi hatóság végzi. A hatásbecslési dokumentációt a környezetvédelmi, természetvédelmi és tájvédelmi szakértői tevékenységről szóló jogszabály alapján a természetvédelem szakterület megfelelő részterületén szakértői jogosultsággal rendelkező szakértő is elkészítheti.

(4) A hatásbecslés során – a 15. számú melléklet szerinti szempontokra figyelemmel – vizsgálni kell a tervnek vagy beruházásnak, illetve az azok megvalósítására vonatkozó egyéb ésszerű megoldásoknak a Natura 2000 terület jelölésének alapjául szolgáló, az 1–4. számú mellékletben meghatározott fajok és élőhelytípusok természetvédelmi helyzetére gyakorolt várható hatását.

(5) A hatásbecslést – az e §, valamint a 10/A. § rendelkezéseinek figyelembevételével –

a) a környezeti vizsgálati eljárásban kell lefolytatni, ha a terv az egyes tervek, illetve programok környezeti vizsgálatáról szóló jogszabály hatálya alá tartozik;

b) a környezeti hatásvizsgálati, illetve az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásban kell lefolytatni, ha a beruházás a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló jogszabály hatálya alá tartozik; vagy

c) az a)–b) pontok alá nem tartozó esetekben a természetvédelmi hatóság hatósági, illetve szakhatósági eljárásában vagy szakkérdés vizsgálata során kell lefolytatni.

(6) Az (5) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott esetben a (3) bekezdés szerinti hatásbecslési dokumentációt a környezeti értékelés, a környezeti hatástanulmány vagy az egységes környezethasználati engedély iránti kérelem önálló részeként kell elkészíteni.

(7) A terv akkor fogadható el, illetve a beruházás akkor engedélyezhető, ha a hatásbecslés alapján megállapítható, hogy az a Natura 2000 terület kijelölésének alapjául szolgáló, az 1–4. számú mellékletben meghatározott fajok és élőhelytípusok természetvédelmi helyzetére, illetve a Natura 2000 területre kedvezőtlen hatással nem jár, továbbá – a 4. § (1) bekezdésre figyelemmel – nem ellentétes a jelölés céljaival.

Megállapítom, hogy a tárgyi tájrészlet mezőgazdasági kultúrtáj, az eredeti, előtésekkel, belvizekkel tarkított természetes jellegű tájforma jelentős mértékben átalakult. A tervezett bányaterület természetvédelmi szempontból nem kiemelten értékes, nem természetes vagy természetközeli állapotú élőhely. Helyesen állapítja meg a Határozat, hogy a terület alacsony természetességű növényborítása ellenére potenciális táplálkozó területe lehet védett és fokozottan védett madárfajoknak (a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság adatszolgáltatása alapján).

A jelenlegi mezőgazdasági természetű táj a bányászati tevékenység befejezése után – a korábbihoz jelentős mértékben eltérő – bánya utótájává alakul, ez az átalakulás számos állatfaj életfeltételeit, táplálkozási területi lehetőségeit, ezáltal az állatvilág fajösszetételét jelentős mértékben megváltoztathatja.

A kérelem mellékleteként benyújtott környezeti hatástanulmány a fentiek alátámasztására megfelelő zoológiai vizsgálatot nem tartalmaz, annak pótlását az elsőfokú hatóság sem írta elő, ezért ezeknek a hatásoknak a mérlegelése, megállapítása a jelenlegi adatok alapján nem lehetséges egyértelműen.

A bányászati tevékenység nyomán történő tájhasználati, tájszerkezeti változás a benyújtott környezeti hatástanulmány megállapításával ellentétben, semmiképpen sem minősíthető jelentéktelennek, mert markáns tájökölógiai, tájképi változást von maga után. A kialakuló vízfelület, bányató – a fellebbező véleményével ellentétben – nem rekonstrukciója a régmúlt belvizes területeinek, elsődlegesen a kialakuló bányató eltérő jelentős vízmélysége és hatalmas nyílt vízfelülete miatt.

A határozat természetvédelmi szempontú elutasítását elsődlegesen a térségi talajvízszint változás szikes élőhelyekre, elsősorban a Natura 2000 területekre gyakorolt hatásának kockázatával indokolta, megállapítva azt, hogy a tevékenység közvetett hatása a Natura 2000 terület élőhelyi állapotára jelentős hatást gyakorolhat.

A hatások jelentőségének megállapítása érdekében azonban az elsőfokú hatóság nem írta elő a 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet szerinti szükséges Natura 2000 hatásbecslési dokumentáció benyújtását, ezért a Határozat indokolásában megfogalmazott aggályokat Natura 2000 hatásbecslési

dokumentáció nem támasztja alá. A rendelkezésre álló adatok, iratok alapján a tervezett bányászat Natura 2000 területre és országos jelentőségű védett természeti terület állapotára gyakorolt hatásai azonban nem zárhatóak ki.

A BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság Vízügyi és Vízvédelmi Főosztályának 35000/14571-5/2017. ált. számú másodfokú szakhatósági állásfoglalásának indokolása szerint:

„A Pest Megyei Kormányhivatal Érdi Járási Hivatala (a továbbiakban: Elsőfokú környezetvédelmi hatóság) 2017. október 4. napján kelt, PE-06/KTF/17788-70/2017. számú határozatával (a továbbiakban: Határozat) a Readymix Hungária Kft. (1095 Budapest, Hajóállomás u. 1., továbbiakban: Fellebbező) által benyújtott (a Bányagép Bt. által készített) „DÉLEGYHÁZA XIX., KISKUNLACHÁZA XIX., KISKUNLACHÁZA XX., és KISKUNLACHÁZA XXI. bányatelkek összevonása” című környezeti hatásvizsgálati dokumentáció, valamint az azt kiegészítő „KISKUNLACHÁZA XIX., XX., XXI., Délegyháza XIX. homok, kavicsbánya bővítés felszín alatti vizekkel kapcsolatos kiegészítése” című dokumentáció (a továbbiakban együtt: Dokumentáció) alapján a tárgyi homok, kavics bányatelkek összevonására és a területükön bányászati tevékenység végzésére irányuló kérelmet elutasította.

A Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság, mint elsőfokú vízügyi és vízvédelmi szakhatóság (a továbbiakban: Elsőfokú szakhatóság) 35100/8523-1/2017. ált. számon kiadott majd 35100/8523-3/2017. ált. számon fenntartott elsőfokú szakhatósági állásfoglalásában (a továbbiakban: elsőfokú szakhatósági állásfoglalás) nem járult hozzá a tervezett tevékenység végzéséhez.

A Határozat ellen a Fellebbező fellebbezést nyújtott be a törvényes határidőn belül.

A Pest Megyei Kormányhivatal (a továbbiakban: Másodfokú környezetvédelmi hatóság) PE/KTF/8236-5/2017. iktatószámú levelével a Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóságot (a továbbiakban: BM OKF), a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 71/2015. (III. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 71/2015. (III. 30.) Korm. rendelet) 28. § (3) bekezdése, 5. számú melléklet II. táblázatának 3. pontja, valamint a vízügyi igazgatási és a vízügyi, valamint a vízvédelmi hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 223/2014. (IX. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 223/2014. (IX. 4.) Korm. rendelet) 10. § (3) bekezdése alapján kereste meg azzal, hogy másodfokú szakhatósági állásfoglalását adja meg.

A 71/2015. (III. 30.) Korm. rendelet 5. számú melléklet II. táblázat 3. pontja értelmében: egyrészt vízgazdálkodási szempontból annak elbírálása, hogy a tevékenység vízellátása, a keletkező csapadék- és szennyvíz elvezetése, valamint a szennyvíz tisztítása biztosított-e, vízbázis védőterületére, védőidomára, jogszabályban, illetve határozatban meghatározott előírások érvényesíthetők-e, továbbá annak elbírálása kérdésében, hogy a tevékenység az árvíz és a jég levonulására, a mederfenntartásra milyen hatást gyakorol másrészt vízvédelmi szempontból annak elbírálása, hogy a tevékenység kapcsán **a felszíni és felszín alatti vizek minősége és mennyisége védelmére** jogszabályban, illetve határozatban meghatározott előírások érvényesíthetők-e országos vízügyi és vízvédelmi szakhatóságként másodfokon a BM OKF jár el.

A Másodfokú környezetvédelmi hatóság PE/KTF/8236-5/2017. iktatószámú másodfokú szakhatósági megkeresése mellékleteként megküldte a Fellebbező fellebbezését, amely alapján megállapítható, hogy a fellebbezés érinti az elsőfokú szakhatósági állásfoglalásban foglaltakat, ezért megállapítottam a BM OKF másodfokú vízügyi és vízvédelmi szakhatósági hatáskörét.

A fellebbezés vízvédelmi hatáskört érintő kifogásai:

– A Fellebbező szerint az Elsőfokú szakhatóság nem vette figyelembe, hogy a vizsgált terület Magyarország felülvizsgált 2015. évi vízgyűjtő-gazdálkodási tervéről szóló 1155/2016. (III.31.) Korm. határozat (a továbbiakban: VGT2) szerint az sp. 1.14.2 Duna-Tisza-köze – Duna-völgy északi rész porózus víztest területére esik, és hogy a vizsgált terület említett vízteste a víztest lokális viszonyait figyelembe véve „vítöbbletes”, amelyet nem csak a VGT2 6-5-1 számú háttéranyaga (1.1 számú vízszintsüllyedési térkép) mutat ki, hanem a környező bányatavak évtizedek óta rögzített vízszintjei és az azokat övező monitoring rendszer is.

- A „dokumentáció és annak kiegészítése olyan technológiai lehetőségeket mutat be (pl. a kitermelt jellemzően finomszemcsés meddőanyagot, a már kitermelt bányagödörben a partvonallal párhuzamosan elterítve csökkenteni a depressziós hatást), amely a kavicsbányászat során kielégíti azt a törekvést, miszerint a tevékenység a legkisebb mértékű környezetterhelést és igénybevételt idézze elő.”
- A Fellebbező álláspontja szerint a vízminőség az idő előrehaladtával javul, ellenben a monitoring kutak és a tavak alapvizsgálatai kimutatták, hogy a nagytáblás monokultúras mezőgazdaság hatására a területek szulfát, nitrát, nitrit tartalma fokozatosan növekszik.
- A Fellebbező szerint az Elsőfokú szakhatóság azon érvelése, mely szerint az elmúlt 20 évben készített modellvizsgálatok folyamatos vízszintcsökkenést prognosztizálnak a térségben, és ezért a bányákat teszik felelőssé ellentmondanak a tapasztalatoknak. Az Elsőfokú szakhatóság egy 2010-ben készült tanulmányra alapozza véleményét, amely 2015-re Bugyi és Kiskunlacháza térségében 0,3-1,3 m talajvízszint csökkenést prognosztizál. A valóságban „a környékről az 1970-es évektől meglévő fúrási minták eredményeivel igazolható, hogy a területen a bányászati tevékenységek hatására sincs változás az éves átlagos ingadozásokon felül.” Kifogásolja, hogy az Elsőfokú szakhatóság indokolásában csak feltevésekre és számításokra hagyatkozik, a konkrét tényeket és adatokat nem állítja „szembe a Hatásvizsgálat és annak kiegészítése során bemutatott adatokkal.”
- Fellebbező megítélése szerint az állami tulajdonnal való gazdálkodás közérdek, ezért a nemzeti vagyonról szóló törvény nem állapít meg fontossági sorrendiséget a felelős ásványgazdálkodással kinyerhető állami-vagyoni elemek és a megújuló forrásnak tekinthető felszín alatti vizek (talajvizek) szempontjából. Ezért álláspontja szerint „az indokolásban feltételezett vízkészlet mennyiség csökkenés és a szintén állami vagyon ásványkincsek kinyerésének lehetősége (mint közérdek) nem szembeállítható.”
- Fellebbező előadja, hogy a vízgazdálkodási stratégia megállapítja, hogy „a mennyiségi és a minőségi monitoring rendszer egységes rendszerben való kezelése, a vizek mennyiségi és minőségi terheléseinek hozzá kapcsolódó nyilvántartása adhat esélyt a vízkészletek egységes értékelési rendszerének létrehozására.” Álláspontja szerint ez az értékelési rendszer a mai napig nincs felállítva, ezért a szakhatóság állásfoglalását csupán a VGT-re hivatkozva adta ki, amelyben „meghatározott célok és elvárások továbbra sincsenek egységes intézkedésre alkalmas törvényi rendeletbe foglalva.” Így a szakhatóság a bányászatot teszi felelőssé a térség vélt vízszintcsökkentéséért, és a fő vízfogyasztót, a mezőgazdasági öntözést támogatja. Példaként hozza fel a Cosinus Gamma Kft. által üzemeltetett Apaj-Kiskunlacháza külterületén meglévő lineár öntözőtelep ügyét, amely úgy kapott környezetvédelmi működési engedélyt, hogy az Elsőfokú szakhatóság a tevékenység folytatásához előírások nélkül hozzájárult.
- Fellebbező szerint a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság 2016. február 24-én kelt tájékoztatójából az tűnik ki, hogy a gazdákat segítik a vízjogi engedélyek megszerzésében, holott a mezőgazdasági célú öntözéseknél egyáltalán nem vizsgálják a vízkivételek vízelvonó hatását, mindezt annak ellenére, hogy az öntözési célú vízkivételek a régió legnagyobb vízfogyasztói. Fellebbező úgy ítéli meg emiatt csorbul a törvény előtti egyenlőség, holott az ügyeket megkülönböztetés és részrehajlás nélkül kell elintézni.
- Az Elsőfokú szakhatóság az 1995. évi LVII. törvény 29. §-át idézi be álláspontjának, hatósági jogkörének alátámasztására, azonban a hivatkozott pont a tevékenységek vízjogi engedélyezésére vonatkozik, a vízügyi hatóság környezetvédelmi hatásvizsgálatban betöltött szakhatósági feladataira nem tér ki az indokolási részében. „Pest Megyei Kormányhivatal Érdi Járási Hivatala 2017. február 10-én közzétett PE-06/KTF/2082-6/2017. számú határozatában környezetvédelmi engedélyt ad Majosháza III.- homok, kavics védnevű bánya területén tervezett tevékenységre.” Az Elsőfokú szakhatóság a 35100/14366-3/2016. számú szakhatósági állásfoglalásában a bányászati tevékenységet engedélyezi, ezzel az FKI-KHO két ugyanolyan (hasonló) tevékenységre vonatkozóan ellentétes döntést hozott.

Tárgyi döntés ezért sérti a Ket. 2. §-nak (1) és (2) bekezdéseit. Fellebbező tárgyi döntés alapján azt veti fel, hogy a tárgyi térségben, ezek szerint a bányászati tevékenység nem engedélyezhető.

Megállapítva másodfokú vízügyi és vízvédelmi szakhatósági hatáskörömet, valamint a Másodfokú környezetvédelmi hatóság részéről rendelkezésemre bocsátott iratokat megvizsgálva – függetlenül a fellebbezésben foglaltaktól – a következőket állapítottam meg, illetve az alábbi további kiegészítő tényállás tisztázási cselekményeket folytattam le:

A Dokumentáció szerint a Délegyháza XIX., a Kiskunlacháza XIX, XX, és XXI homok, kavics védnevű bányatelkeket vonnák össze, és az összevonás következtében létrejövő bányatelken a korábbi környezetvédelmi engedélyek alapján folyó bányászati tevékenységet tervezik a maximális nyersanyag kitermelés tekintetében 500.000 m³/év-ben meghatározni. A bányaművelést még kb. 50-55 éven keresztül folytatnák így az összevont bányatelek nagysága: 436 ha 8580 m² lenne, a nyílt vízfelületté váló terület nagyságrendileg 310 ha lenne.

A bányatelkeken folytatott tevékenység műszaki létesítményei és infrastruktúrái rendelkezésre állnak azokat megépíteni nem kell. A bányaművelés technológiai rendszere a korábbiakhoz képest nem változik.

A vízellátás és a szennyvíz gyűjtés (zárt szennyvíz tároló) megoldott, csapadékvíz elvezetésre a geológiai és hidrogeológiai adottságok miatt nincs szükség, azok egyébként is a kialakuló bányatavakba gyülekeznenek össze, javítva a felszín alatti vízkészlet pozitív vízmérlegét. A kitermelt kavicsvágyon osztályozó művének technológiai vízigényét a bányatavakból oldanák meg.

A tervezett tevékenység vízbázis védőövezetét nem érinti.

A felszíni és a felszín alatti vizek mennyiségi és minőségi védelmét tekintve a Dokumentáció áttanulmányozása során a következőket állapítottam meg:

A tervezett bányászati és kapcsolódó tevékenységek felszíni vizeket, víztesteket nem érintenek.

Az összevont bányatelek területén 9 db különböző méretű nyílt felszínű bányató alakulna ki, a bányatavak nem egyszerre keletkeznenek, hanem időben elnyújtva. A bányatavakba a vízszint mérésre lapvízmércét telepítenének.

A felszín alatti vizek védelméről szóló 219/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: FaViR.) 7. § (4) bekezdésén alapuló 1:100.000-es méretarányú országos érzékenységi térkép alapján tárgyi területen tervezett bányatelek területe a felszín alatti vizek állapota szempontjából érzékeny (2c) kategóriába tartozik.

A Dokumentációban szereplő információk szerint a felszín alatti vizek minősége nem fog romlani a tervezett tevékenység következtében, a tevékenység felszín alatti víz minőségére gyakorolt hatását rendszeres vízminőségi vizsgálatokkal kívánják követni.

A felszín alatti vizek mennyiségére gyakorolt hatást hidrogeológiai modellezéssel vizsgálták – a BZT-KL-2017- munkaszámú modellvizsgálati dokumentációban – és alapvetően azt állapították meg, hogy bányatavak teljes terjedelmében való megvalósulás esetén a bányatelek határától 100-300 m távolságban csupán 30 cm a talajvízszint depresszió. A depressziós tér Ny-ÉNy-i irányban a Ráckevei (Soroksári)-Duna (a továbbiakban: RSD) vonaláig terjed (ott a számítható depresszió 3 cm), K-DK-i irányba a depressziós tér 8 km hatósugarú lesz, és a számított depresszió 4 km távolságban 13 cm.

A vizsgálatok szerint a nyílt felszínűvé váló felszín alatti víz elpárolgó mennyiségének utánpótlódása alapvetően a közeli RSD vízből történik, ezt a feltételezést támasztja alá az a tény, hogy a talajvízszint vonalak (hidroizohipszák) az RSD környezetében sűrűsödnek.

A PE-06/KTF/17788-1/2017. számú elsőfokú környezetvédelmi közigazgatási eljárásban a Fellebbező a Bányagép Bt. által készített kiegészítő – a felszín alatti vizek vízszintsüllyedésének vizsgálatával kapcsolatos dokumentációt nyújtott be az Elsőfokú környezetvédelmi hatósághoz. Ezen kiegészítő dokumentációt az Elsőfokú környezetvédelmi hatóság szakhatósági egyeztetésre megküldte az Elsőfokú szakhatóság részére.

A kiegészítő dokumentáció azt állapította meg, hogy a vizsgált térség a VGT2 szerint (6-5-1 számú háttéranyag 1.1 vízszintsüllyedési térkép) olyan térség részlet, ahol a vízszintsüllyedés trendje pozitív 0,00-0,05 m vízszint növekedést mutat. A VGT2 tanulmány 1.2 ábrája szerint a vizsgált térség környékén levő monitoring kutak sem mutatnak talajvízszint-csökkenést.

A kiegészítő dokumentáció 3. oldalán (5. sz. ábra) azt mutatja be, hogy a közeli Majosháza III. bányatelken található vízszintészlelési vizsgálatok szerint a felszínűvé vált felszín alatti víz vízszintjének trendje emelkedő tendenciát mutat 2010. januárja és 2014. januárja között. A 4. oldal 6-ik ábráján pedig azt, hogy a Duna medrének vízszint változásait a 2004-2006. évek időszakában a Délegyháza és Bugyi térségében található talajvízkutak időeltolódással követték, tehát van hidraulikai

kapcsolat a felszíni és a felszín alatti víztestek között. A 6. számú ábra alapján azt a következtetést vonja le a kiegészítő dokumentáció szerzője, hogy ha a „terület talajvízszintje a Duna és mellékágainak szintjét követi, akkor az alacsonyabban fekvő, délebbre eső (vízhiányosnak jelölt) területekre a tervezett terület elszívó hatást nem fejthet ki.”

A kiegészítő dokumentáció 6-ik oldalának 2. táblázatában Fellebbező azt mutatja be a Majosháza III. bányatelken mért felszín alatti (talajvíz) víz minőségi eredményein keresztül, hogy a talajvíz minősége nem romlik az alkalmazott bányászati technológia következtében, ezáltal nem megalapozott az Elsőfokú szakhatóság azon érvelése, hogy a nyílt felszínűvé váló felszín alatti víztest a fedőréteg hiányában kevésbé védett a felszín felől bejutó szennyeződésekkel szemben.

A kiegészítő dokumentáció 8. oldalán a Fellebbező a nem kívánatos depresszió csökkentésére műszaki megoldási lehetőségeket ajánl fel, vizsgálva azok becsült vízszintváltozási hatásait. Vizsgálatait akként összegzi, hogy résfal készítés esetén 25%, a kitermelt jellemzően finomszemcsés anyag partvonallal párhuzamos rézsűre történő visszatöltése (elterítése) mellett 30% depresszió csökkenés várható.

A Fellebbező úgy döntött, hogy a visszatöltés hidraulikai szempontból hatékonyabb, ezért a kitermelt meddőt és fölőshomokot így módon fogja „hasznosítani”.

Összegzésként a kiegészítő dokumentációban a Fellebbező úgy ítélte meg, hogy a várható környezeti (vízvédelmi) hatások nem lesznek jelentősek.

Az Elsőfokú szakhatóság az elsőfokú környezetvédelmi eljárásban adott elsőfokú szakhatósági állásfoglalásában viszont úgy ítélte meg, hogy a felszín alatti vizek mennyiségi- és minőségvédelmi szempontjai miatt nem járul hozzá a kérelmezett környezetvédelmi engedély megadásához. Indokolásában álláspontját részletes szakmai indoklással látta el, érvrendszerében utalt a VGT2-ben megállapított tényekre, és az azokból levonható következtetésekre (pl. az ökológiai vízigény mintegy kétszerese a rendelkezésre álló felszín alatti vízkészletnek). Az indokolási részben a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvényből (a továbbiakban: Kvt.) levezetve jogszabályokkal részletesen indokolta elutasító álláspontját.

A fellebbezési eljárásban átvizsgálva a rendelkezésemre álló iratokat azt állapítottam meg, hogy a Dokumentáció és a kiegészítő dokumentáció nem tartalmazzák teljeskörűen azokat az általános tartalmi elemeket, amelyeket a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 314/2005. (XII.25.) Korm. rend.) 6. számú melléklete kötelezően előír.

A 6. számú melléklet 4. fejezete azt mondja ki, hogy a környezeti hatástanulmányoknak általános tartalmi követelményként tartalmaznia kell a 4. fejezet ah) pontjában előírtakat is.

A 4. fejezet a) pontja azt írja elő, hogy el kell végezni a várható környezeti hatások vizsgálatát és becslését és a környezeti állapotváltozások jellemzését az érintett környezeti elemek és rendszerek szerint.

A 4. fejezet ah) pontja fogalmazza meg, hogy „a vizeket érő hatások következtében a vizek – a vízgyűjtő-gazdálkodás egyes szabályairól szóló kormányrendelet szerinti vízgyűjtő-gazdálkodási tervben meghatározott – állapotában bekövetkező változás értékelése, valamint a tervben az érintett víztestekre és védett területekre meghatározott környezeti célkitűzés elérésének ütemezése” vizsgálandó és értékelendő feladat.

A fentebb megfogalmazottak alapján 35000/14571-1/2017. ált. számú végzésemben – 2017. január 6-i teljesítési határidővel – hiánypótlás teljesítésére szólítottam fel a Fellebbezőt. Fellebbező 2017. január 6. napja előtt kérelmezte a hiánypótlás teljesítési határidejének módosítását. 35000/14571-3/2017. ált. számú végzésemben a teljesítési határidőt 2018. január 22. napjában határoztam meg.

A Fellebbező az előírt teljesítési határidőre benyújtotta a kért hiánypótlási anyagot (a továbbiakban: Szakanyag), és a Fellebbező 2018. január 19-én kelt hiánypótlási iratából az alábbiakat állapítottam meg:

A tevékenységgel érintett víztest kódja: „HU_p.1.14.2 (Duna-Tisza-köze - Duna-völgy északi rész)”, amely az 1-10 Duna-völgyi – főcsatorna vízgyűjtő-gazdálkodási tervezési alegység részét képezi. A bányászati tevékenység során vízkivétel nem történik, de a felszín alatti víz felszínre jutásával megnövekvő szabad vízfelszíni többlet párolgás miatt bekövetkező veszteség jelentheti a jó állapot

elérésének kockázatát. Ugyanakkor az RSD közelsége a talajvíz utánpótlódására egyértelműen hatással van. A VGT2 szerint az érintett felszín alatti víztest hidrodinamikai feláramlási zóna, amely segíti a vízvesztesség utánpótlását.

A VGT2 összesített értékelése szerint az érintett felszín alatti vizek mennyiségi állapota: gyenge. A gyenge állapot oka: a vízmérleg teszt negatív mérlege. Ugyanakkor hangsúlyozza a Fellebbező, hogy a vizsgált térségben a vízszintváltozás trendje szerint (2008-2013. évek szerint) nem mutatható ki vízszintsüllyedés.

A Szakanyag azt állapítja meg a VGT2-ben foglaltak alapján, hogy a vízmérleg teszt alapvetően az emberi igényeket kielégítő vízhasználatok, és az ökoszisztémák célállapotához tartozó vízigények közötti konfliktust vizsgálja, a vízmérleg teszt tehát nem hagyományos értelemben vett vízmérleg.

Az ökoszisztémák vízfogyasztása a vízmérleg tesztben pl. nem a jelenlegi, hanem a jónak vélt állapot szerint szerepel a számításokban. Fellebbező Szakanyaga tényszerűen hivatkozik arra, hogy a felszín alatti víztest VGT2 szerinti jó állapotának kritériuma, hogy a társadalom által közvetlenül felhasznált, vagy valamilyen tevékenységgel előidézett közvetett vízkivételek mennyisége ne haladja meg a hasznosítható/rendelkezésre álló vízkészletet. Azt állapítja meg a Szakanyag, hogy a jó állapot kritériuma szempontjából a tervezett bányászati tevékenység sem kémiai, sem mennyiségileg nem módosítja a víztest jelenlegi állapotát.

A Szakanyag szerint a területet nem érinti felszín alatti víztesttől függő ökoszisztéma (FAVÖKO), és védett vagy Natura 2000 terület sem.

A Szakanyag a VGT2-ből kinyerhető térképi információk alapján (a Szakanyag 9., 10., és 11. ábrái) a közvetett hatásterülettel érintett felszíni víztesttel - RSD - kapcsolatban azt állapítja meg, hogy annak állapota mennyiségében (az ökológiai vízkészlet terhelése alapján), hidromorfológiai állapotában és fizikai-kémiai elemek vonatkozásában jó-kiváló minősítésű.

A Szakanyag végkövetkeztetése az, hogy minél inkább elzárják a bányatavakat a felszín alatti víztesttől annál inkább az állapítható meg, hogy az időben elhúzódva kialakuló bányatavak nem fogják veszélyeztetni, illetve késleltetni a jelenleg gyenge minősítésű felszín alatti víztest (p.1.14.2 kód) jó minőség elérésének időpontját.

A rendelkezésemre álló iratok, valamint a kiegészítő tényállás tisztázás alapján másodfokú szakhatósági döntésem az alábbi tényekre és jogszabályokra alapoztam:

Az Elsőfokú szakhatóságnak vizsgálni és mérlegelni kellett, hogy a gyenge mennyiségi és minőségi állapotú felszín alatti víztest – amely mennyiségi szempontból a negatív vízmérlege miatt kapta a gyenge besorolást – állapotára milyen hatással lesz egy újabb közvetett felszín alatti vízből való vízkivétel (kialakuló bányatavak „többlet párolgása”), elérhető lesz-e azon célkitűzés, hogy az érintett felszín alatti víztest állapota fokozatosan a jó mennyiségi és minőségi irányba javuljon.

A közvetett felszín alatti vízkivétel fogalmát a FaViR. 3. § 24. pontja az alábbiak szerint határozza meg: „az a tevékenység, amelynek hatására fokozódik a felszín alatti víz párolgása, vagy létrejön a kapcsolódó felszíni-, illetve felszín alatti vizek útján történő megcsapolása (így például szomszédos felszín alatti víztest közvetítésével történő megcsapolás, felszíni víztest vízszintjének süllyesztése, mélyebb gyökérzetű növényzet telepítése, **külszíni bányászati tevékenység** vagy tavak létesítése, amelyek következtében felszínre kerül a felszín alatti víz).”

A VGT2 alapján megállapítható, hogy a tárgyi területen tervezett kavicsbányászat közvetlenül érinti a VGT2 szerinti, a Duna-Tisza-köze – Duna-völgy északi rész (1-10 Duna-völgyi főcsatorna részvízgyűjtő-gazdálkodási terv) elnevezésű sp.1.14.2 víztest kóddal (VOR kód: AIQ 525) megjelölt felszín alatti sekélyporózus (törmelékes, porózus) víztestét.

A VGT2 4. függeléke szerint az sp.1.14.2 felszín alatti víztest átlagos tetőszintje a terep alatt 3 m, míg az átlagos fekvés szintje a terep alatt átlagosan 22 m (a bányaművelés közvetlenül e víztestet érinti). Az sp.1.14.2 víztest kódú víztest alatt helyezkedik el az AIQ 524 VOR kódú p.1.14.2 víztest kódú porózus víztest.

A VGT2-ben található információk szerint (a felszín alatti víztestek mennyiségi és minőségi állapota) az sp.1.14.2 és a p.1.14.2 felszín alatti víztestnek a mennyiségi állapota gyenge, a kémiai állapota úgyszintén gyenge.

Az sp.1.14.2 kódú víztest gyenge mennyiségi állapotának oka a VGT2 6-5 melléklete szerint a víztest negatív vízmérlege, az sp.1.14.2 kódú víztest kémiai állapotának gyenge minősítését (VGT2 6-6 melléklet) a nitrát és szulfát szennyező-komponensek jelenléte miatt kapta. A VGT2 minősítési rendszerében természetesen sokféle szempontot vizsgál, azonban az összesített minősítést mindig a legrosszabb minősítési elem dönti el.

Az Elsőfokú szakhatóságnak vizsgálnia kellett, hogy a negatív vízmérleg miatt gyenge mennyiségi állapotú sp.1.14.2 kódú felszín alatti víztesten (e mélység tartományban helyezkedik el az érintett talajvízréteg is) a többlet párolgás – a felszín alatti vízből való közvetett vízkivétel – tovább rontja-e a gyenge mennyiségi állapotot.

Az Elsőfokú szakhatóság 2017. július 10-én kelt 35100/8523-1/2017. ált. számú szakhatósági állásfoglalásának indokolásában kitér arra, hogy a térségi talajvízszint ingadozást elsősorban a természetes csapadék viszonyok határozzák meg, viszont a mesterséges humán vízhasználatokból fakadóan a természetes vízháztartási viszonyok befolyásoltak. Kifejti, hogy a természetes természeti viszonyok szabályozhatatlanok, viszont a vízviszonyok mennyiségi és minőségi alakulásában módosító szerepet játszó emberi beavatkozásokat lehet szabályozni.

Tekintettel arra, hogy tárgyi ügyben a gyenge mennyiségi állapotot tovább rontaná a Dokumentációban bemutatott hidrodinamikai modellezés szerinti talajvízszint depresszió, ezért a felszín alatti víz mennyiségi védelmének érdekében a közvetett vízkivétellel járó további fedőréteg eltávolításhoz nem járult hozzá.

Az Elsőfokú szakhatóság 2017. július 31-én kelt 35100/8523-3/2017. ált. számú szakhatósági állásfoglalásában fenntartotta a korábban adott elsőfokú szakhatósági állásfoglalásának szakhatósági döntését, az indokolásban az alábbi szakmai kiegészítést tette:

A VGT2 szerint a vizsgált tevékenység az sp.1.14.2 Duna-Tisza-köze – Duna-völgy északi rész porózus víztest területére esik, ahol a bányászati tevékenység befejezését követően várhatóan 9 db fizikailag felszíni vízzé váló, a felszín alatti vizekből táplálkozó bányató marad vissza mintegy 310 ha felületi nagyságban.

A közvetett felszín alatti vízkivétel a gyenge mennyiségi és kémiai állapotú víztestet érné, ahol a VGT2 6-5 számú melléklete szerint a számított ökológiai vízigény mintegy kétszerese a rendelkezésre álló vízkészletnek. A VGT2 6-5-4 számú háttéranyaga szerint egy víztest akkor felel meg a mennyiségi állapot értékelés „vízmérleg tesztje” által rögzített követelményeknek, ha az emberi vízhasználatok (ide értve a bányászatból származó közvetett vízkivételt, „vízelvonást” is) nem akadályozzák a felszín alatti víztől függő vízi és szárazföldi ökoszisztémák vízigényének kielégítését. A felszín alatti víztest-csoport jó minőségének (állapotának) kritériuma, hogy a társadalom által közvetlenül felhasznált, vagy valamilyen tevékenységgel előidézett közvetett vízkivételek mennyisége ne haladja meg a hasznosítható vagy rendelkezésre álló vízkészletet.

Az Elsőfokú szakhatóság indokolásában kifejti ahol a prioritást élvező emberi vízhasználatok (példaként az ivóvízigényt említi) és az ökológiai vízigény együttesen meghaladják a sokéves utánpótlódást, ott az alacsonyabb prioritást jelentő egyéb humán vízigények (pl. bányászat közvetett vízelvonási igényének) kielégítését kell fokozottabb ellenőrzés alá vonni.

Az Elsőfokú szakhatóság szakszerűen hivatkozik arra, hogy a Fellebbező által benyújtott hidraulikai modellezés szerint a depresszió még 4 km-en belül is 13 cm-re becsülhető, ezért az ilyen irányú változás az sp.1.14.2 kódú víztest gyenge minősítésű vízmérleg tesztjét tovább rontaná. Összességében az sp.1.14.2 víztest kódú felszín alatti víztest gyenge mennyiségi és minőségi állapotában javulás nem várható, ezért a Kvt.-ben, valamint a FaViR. alább kifejtett jogszabályaiban előírtakat a tervezett tevékenység nem tudja teljesíteni. Vízhatalminőség-védelmi szempontból úgy ítélte meg az Elsőfokú szakhatóság, hogy a fedőréteg eltávolítása után nyílttá váló felszín alatti víztest potenciálisan jóval sérülékenyebbé fog válni a felszín felől érkező szennyeződésekkel szemben.

Az Elsőfokú szakhatóság elsőfokú szakhatósági állásfoglalásában a FaViR. 4. § (1), (2), (3) bekezdéseire, a 8. § (c) pontjára, valamint a 9. § (1) bekezdés b) és az (5) bekezdés b) pontjaira hivatkozott.

A FaViR. 4. § (1) bekezdése szerint: „Alapvető célkitűzésként legkésőbb a Kvt.-ben meghatározott időpontig el kell érni, hogy a felszín alatti víztestek állapota feleljen meg a jó állapot, azaz a jó mennyiségi és minőségi állapot követelményeinek.” A (2) bekezdés azt mondja ki: „Az (1)

bekezdésben foglaltak teljesülése érdekében úgy kell eljárni, hogy a felszín alatti vizek, illetve víztestek esetében:

a) azok állapota ne romoljon;

b) a tevékenység következtében kialakult jelentős és tartósan kedvezőtlen irányú állapotváltozás megforduljon;

d) a gyenge állapotú és a külön jogszabály szerinti kritériumok alapján veszélyeztetett helyzetűnek jellemzett víztestek állapota fokozatosan javuljon;”

A (3) bekezdés szerint: „A felszín alatti víz állapotát a felszín alatti víztest mennyiségi és minőségi állapota közül a kevésbé jó állapota határozza meg.”

A 8. § (c) pontja rögzíti, hogy „A felszín alatti vizek jó állapotának biztosítása érdekében tevékenység csak

c) úgy végezhető, hogy hosszú távon se veszélyeztesse a felszín alatti vizek jó állapotát, a környezeti célkitűzések teljesülését.”

Kiemelendő a 4. § (2) bekezdés d) pontja miszerint a jó mennyiségi és minőségi állapot elérése érdekében úgy kell eljárni, hogy a gyenge állapotú és a külön jogszabály alapján veszélyeztetett helyzetűnek jellemzett víztestek állapota – a víztest egészére nézve - fokozatosan javuljon.

A FaViR. 9. § (1) bekezdésének b) pontja szerint a felszín alatti vizek jó mennyiségi állapotának biztosítása érdekében a tevékenység nem vezethet a felszín alatti víztest kémiai és fizikai állapotromlásához, beleértve a káros víz(nyomás)szint emelkedését.

Ugyanezen jogszabályhely (5) bekezdés b) pontja kimondja, hogy a felszín alatti víz állapota szempontjából érzékeny területeken akkor végezhető olyan tevékenység, amelynek következtében a fedőréteg eltávolítása révén felszínre kerül a felszín alatti víz, ha biztosított az (1) bekezdés és a FaViR. 10. § (1) bekezdés szerinti előírások teljesülése.

Megvizsgálva a VGT2-ben foglaltakat megállapítottam, hogy az Elsőfokú szakhatóság és a Fellebbező helyesen állapította meg az érintett sp.1.14.2 kódú víztesttel kapcsolatos ismérveket és minősítéseket.

A másodfokú szakhatósági eljárásban a 35000/14571-1/2017. ált. számú végzésemben foglaltak alapján a Fellebbező vizsgálta, hogy a tervezett bányászati tevékenység megvalósítása az érintett felszín alatti víztestre meghatározott környezeti célkitűzés elérésére a tevékenység engedélyezése esetén hogyan hatna.

A Fellebbező sem vitatta, hogy a VGT2 szerint az érintett felszín alatti víztest mennyiségi állapota gyenge és minőségi állapota úgyszintén gyenge. Téves viszont azon ténybeli megállapítása, hogy a bányászati tevékenység során vízkivétel nem történik, a bányaművelés során „kinyitott” vízfelület ugyanis a korábbi állapotokhoz képest többlet párolgást okoz, amely a FaViR. 3. § 24. pontja szerint közvetett vízkivétel.

A másodfokú szakhatósági eljárás során megvizsgáltam a VGT2 6. fejezetét („A vizek állapotának értékelése, jelentős vízgazdálkodási problémák azonosítása”). A VGT2 6-47. táblázat 6.2. pontja az alábbiakaz írja:

Hajtóerő és terhelés megnevezése	Víztest/védett terület típusa	A terhelés leírása	A hatás leírása	Terhelés jelentőségének értékelése
6.2 Felszín alatti víz jelentős süllyedése nem vízigények kielégítése miatt	felszín alatti víz, ivóvízbázis, természeti	A felszín alatti víz szintjének ideiglenes süllyesztése tipikusan bányászat miatt vagy munkagödörben építkezésnél. Közvetett vízkivételek a természetesnél nagyobb vízelvonás mély csatornákkal, kavicsbánya tavakkal, elterelt és/vagy kimélyült medrek miatt.	Hidrológiai változások miatt megváltozott élőhelyek, víztől függő élettér csökkenése, vagy eltűnése Felszín alatti víz szintjének csökkenése	Jelentős országos és víztest szinten is jelentős hatás

A VGT2 6. függeléké „Célkitűzések és intézkedések – felszín alatti vizek” része általános érvénnyel említi, hogy a (negatív) hatásokat enyhíteni kell, az alkalmazandó eszközök között felsorolja a

hatósági eszközök alkalmazását, ilyen hatósági eszköz a gyenge mennyiségi állapotú felszín alatti víztesten a további közvetett felszín alatti vízből való vízkivétel korlátozása, adott esetben a környezethasználatlaltal járó tevékenységi engedélyezési kérelem elutasítása.

A fentiek alapján megállapítottam, hogy a VGT2 a bányászati vízkivételeket országos és víztest szinten is jelentős vízgazdálkodási problémaként azonosítja. A terhelés leírásánál a felszín alatti víz süllyedését említi, továbbá kihangsúlyozza, hogy a negatív vízmérleg (vízszintsüllyedés) miatt a víztől függő élettér csökkenhet.

Összességében a VGT2 a kavicsbánya tavak többlet párolgásból származó vízelvonását közvetett vízelvonásként határozza meg, amelyet a gyenge mennyiségű állapotú víztesten korlátozni kell akár hatósági intézkedésekkel is. Ezen ok miatt nem megalapozott a Fellebbező azon észrevétele, hogy a térségi talajvízszint csökkenésért, valamint a felszín alatti víztest gyenge mennyiségi állapotáért nem a bányászat a felelős.

Nem vitatható, hogy részint alapos a Fellebbező fellebbezésben előadott azon érve, mely szerint a vizsgált környezetben a talajvízszintek az elmúlt évtizedekben érdemben nem csökkentek (ennek oka részint a közeli RSD-ből való utánpótlódás lehet), azonban ez csak annyit jelent a gyenge mennyiségi állapotú felszín alatti víztest szempontjából, hogy valószínűleg további állapot romlás nem valószínűsíthető a jelenlegi vízháztartási viszonyok mellett. Ezen látszólagos kényes egyensúlyi helyzetet azonban a bányatavak többletpárolgásából adódó vízszint csökkenés negatívan befolyásolná.

Azonban a 314/2005. (XII.25.) Korm. rend. 6. mellékletének 4. fejezet ah) pontja azt fogalmazza meg, hogy, „a vizeket érő hatások következtében a vizek – a vízgyűjtő-gazdálkodás egyes szabályairól szóló kormányrendelet szerinti vízgyűjtő-gazdálkodási tervben meghatározott – állapotában bekövetkező változás értékelése, valamint a tervben az érintett víztestekre és védett területekre meghatározott környezeti célkitűzés elérésének ütemezése” vizsgálandó és értékelendő feladat.

A FaViR. 4. § (1), (2), (3) bekezdései, a 8. § (c) pontja egyértelműen előírja, hogy a felszín alatti víztestek állapot romlását meg kell akadályozni és folyamatosan erőfeszítéseket kell tenni a felszín alatti vizek jó mennyiségi és minőségi állapotának elérése érdekében. Ezen követelmény teljesítése érdekében csak olyan tevékenység megkezdése és folytatása engedélyezhető, amely a fentiekben megfogalmazott célkitűzések elérésére alkalmas.

A fentiekre tekintettel nem alapos a Fellebbező azon érvelése, hogy a tervezett – a későbbiekben évtizedekig tartó – bányászati tevékenység nem módosítja negatívan az érintett felszín alatti víztest aktuális állapotát. A Fellebbező által elkészített és környezetvédelmi hatósági eljárásra benyújtott Dokumentáció állapítja meg, hogy a talajvízszint depresszió – az RSD-vel ellentétes földrajzi irányban lévő vízgyűjtő részen – még 4 km távolságban is eléri a 13 cm-t, ezen a tényen nem ismert – de vélhetően csak kis – mértékben változtathatna a fentebb leírt „hidraulikus gát” alkalmazása, a vélt negatív hatásokat megszüntetni nem tudná.

Összességében az érintett sp.1.14.2 kódú felszín alatti víztest gyenge mennyiségi állapotát a VGT2 kormányhatározat állapítja meg, az Elsőfokú szakhatóság elsőfokú szakhatósági állásfoglalásának indoklásában szakszerűen erre a tényre, mint bizonyítékra hivatkozik, de szakhatósági döntését a FaViR. fentebb említett jogszabályhelyeinek figyelembe vételével hozta meg. Az Elsőfokú szakhatóság döntése megfelel a 71/2015. (III. 30.) Korm. rendelet 5. számú melléklet II. táblázat 3. pontjában foglalt azon követelménynek, hogy a közigazgatási eljárás során el kell bírálni azt, hogy „a tevékenység kapcsán a felszíni és felszín alatti vizek minősége és mennyisége védelmére jogszabályban, illetve határozatban meghatározott előírások érvényesíthetők-e.”

Vízvédelmi szempontból a másodfokú szakhatósági állásfoglalás kialakítása során az alábbi jogszabályhelyeket vettem figyelembe:

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Kt.) 1. § (1) bekezdése szerint: „A közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályok rendelkezéseit. Hatáskörét a jogszabályokban előírt célok megvalósítása érdekében, mérlegelési és méltányossági jogkörét a jogalkotó által meghatározott szempontok figyelembevételével és az adott ügy egyedi sajátosságaira tekintettel gyakorolja.”

A Ket. 1. § (2) bekezdése szerint: „A közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni. A hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos – ideértve gazdasági – érdekét szem előtt tartva jár el.”

A Ket. 45/A. § (6) bekezdése szerint: „A szakhatóság szükség esetén a 37. §-nak megfelelően hiánypótlásra hívhatja fel az ügyfelet, amiről a hatóságot haladéktalanul értesíti. Ha az ügyfél a kérelemre indult eljárásban a hiánypótlásra való felhívásnak nem tesz eleget, a szakhatóság a hiánypótlás elmulasztásáról értesíti a hatóságot, amely – ha az eljárás hivatalbóli folytatásának nincs helye – az eljárást megszünteti.”

A Kvt. 18. § (1) bekezdése alapján a víz védelme kiterjed a felszíni és felszín alatti vizekre, azok készleteire, minőségére (beleértve a hőmérsékleti viszonyait is) és mennyiségére, a felszíni vizek medrére és partjára, a víztartó képződményekre és azok fedőrétegeire, valamint a vízzel kapcsolatosan - jogszabályban vagy hatósági határozatban - kijelölt megkülönböztetett védelem alatt álló (védett) területekre.

A Kvt. 18. § (5) bekezdése alapján a környezet igénybevételét és használatát úgy kell megszervezni és végezni, hogy a vizek állapotára vonatkozó környezeti célkitűzések teljesüljenek, így különösen:

- a) a felszíni és a felszín alatti vizek állapota ne romoljon,
- b) a felszíni és felszín alatti vizek jó állapota a külön jogszabály szerinti környezeti követelmények teljesítése révén megvalósuljon.

A Kvt. 18. § (7) bekezdése alapján a vizek jó állapotának eléréséhez szükséges intézkedéseket – a Kormány nyilvános egyedi határozatával közzétett – vízgyűjtő-gazdálkodási tervben kell meghatározni.

A 314/2005. (XII.25.) Korm. rend. szerint:

„1. § (6a) A vizekbe történő beavatkozással járó tevékenység esetén a környezeti hatásvizsgálati eljárásban kell igazolni a vízgyűjtő-gazdálkodás egyes szabályairól szóló 221/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet 10. §-ában és 11. §-ában előírt feltételek teljesülését.”

A 314/2005. (XII.25.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés c) pontja szerint: „E rendelet alkalmazásában [...] vizekbe történő beavatkozással járó tevékenység: olyan, e rendelet hatálya alá tartozó – a felszíni víztest fizikai jellemzőinek módosulásával vagy a felszín alatti víztest vízszintjében beállt változással járó – tevékenység, amely a víztest állapotromlását okozhatja;”

A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a bányászati tevékenység után visszamaradó bányató hatásaként megvalósul a közvetett vízkivétel a felszín alatti vízből, melynek révén a hidrogeológiai modellezés szerint a bányató – igaz szűk környezetében – felszín alatti víztestén vízszintváltozás fog beállni a gyenge mennyiségi állapotú víztesten. A tevékenység így vizekbe történő beavatkozással járó tevékenységnek minősíthető, ezért a környezetvédelmi hatósági eljárás során – vizsgálni – igazolni kell a vízgyűjtő-gazdálkodás egyes szabályairól szóló 221/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 221/2004. (VII.21.) Korm. rend.) 10. és 11. §-ában előírt feltételek teljesülését.

A 221/2004. (VII.21.) Korm. rend. hivatkozott rendelkezései a következőket rögzítik:

„10. § (1) Nem minősül a külön jogszabályokban meghatározott célkitűzésekre vonatkozó előírások megszegésének, ha a (2)–(4) bekezdésekben meghatározott feltételek teljesülnek, és

a) a felszín alatti víz jó állapotának, a felszíni víztest jó ökológiai állapotának vagy – ahol az alkalmazandó – jó ökológiai potenciáljának elérése, illetőleg egy víztest állapotromlásának megelőzése azért hiúsul meg, mert a felszíni víztest fizikai jellemzőiben, felszín alatti víztest vízszintjében kedvezőtlen változások következtek be, illetve

b) új, fenntartható emberi fejlesztési tevékenységek következményei miatt nem lehet megelőzni, hogy egy felszíni víztest a jó állapotot meghaladó (kiváló) állapota jó állapotra csökkenjen.

(2) Az (1) bekezdés szerinti esetben minden lehetséges intézkedést meg kell tenni a víztest állapotára gyakorolt kedvezőtlen hatás mérséklésére.

(3) A vízgyűjtő-gazdálkodási tervben fel kell tüntetni az (1) bekezdés szerinti körülményeket, részletesen ismertetve azok indokait.

(4) Az (1) bekezdés csak közérdekből, különösen a környezet és a társadalom számára a környezeti célkitűzések teljesítésével elérhető előnyöket meghaladó, az emberi egészség és biztonság megőrzésében, illetőleg a fenntartható fejlődésben jelentkező előnyök érdekében alkalmazható,

feltéve, hogy ezek a célkitűzések a műszaki megvalósíthatatlanság, illetve az aránytalan költségek miatt nem érhetők el más, jelentős mértékben jobb környezeti változatot jelentő eszközökkel.

11. § A 3. § (2) bekezdése, valamint a 7–10. §-ok alkalmazása során biztosítani kell, hogy az
a) ne zárja ki és ne veszélyeztesse állandó jelleggel a Duna-vízgyűjtőkerület más víztestjénél a környezeti célkitűzések teljesítését;
b) összhangban legyen legalább a környezet védelmére vonatkozó európai közösségi jogi szabályozásnak megfelelést biztosító, külön jogszabályokban meghatározott védelmi szinttel.”

Összességében az állapítható meg, hogy a tervezett kűlfejtéses bányaművelési rendszer – nyílt vízfelület kialakítása révén – mint közvetett felszín alatti vízkivétellel járó bányaművelési rendszer a gyenge mennyiségi állapotú sp. 1.14.2 víztest kódú víztesten a további állapot romlást - vagy stagnálást - megelőzendő nem engedélyezhető tevékenység. Ugyanakkor, ha a bányaművelési tevékenység után a tájrendezés során – műszaki megoldással – biztosítják (pl. visszatöltéssel), hogy az érintett bányatelken a nyílt vízfelület ne növekedjen, az víz mennyiség- és vízminőség-védelmi szempontból lehetővé teheti a térségi homok és kavicsbányászat végzését.

A fellebbezésben említett egyéb, nem közvetlenül tárgyi egyedi közigazgatási üggyhöz kapcsolódó vízügyi és vízvédelmi észrevételekkel kapcsolatban az alábbi tájékoztatást adom:

A Fellebbező által a fellebbezésben tett öntözési célú vízhasználattal kapcsolatban azt állapítottam meg, hogy a Cosinus-Gamma Kft. által üzemeltetett 330 ha lineár öntöző telep a PE-06/KTF/1961-12/2017. számú környezetvédelmi működési engedély szerint felszíni vízkészletet használ fel, ezért tárgyi ügy megítélése szempontjából nem releváns vízhasználat.

A Vgt. 15. § (1) bekezdése szerint a „felszín alatti vizet – az e törvényben foglaltak figyelembevételével – csak olyan mértékben szabad igénybe venni, hogy a vízkivétel és a vízutánpótlás egyensúlya minőségi károsodás nélkül megmaradjon, és teljesüljenek a külön jogszabály szerinti, a vizek jó állapotára vonatkozó célkitűzések elérését biztosító követelmények.”

A Vgt. 15. § (4) bekezdése arról rendelkezik, hogy a vízigény kielégítések sorrendjében a természetvédelmi, az öntözési célú vízhasználat megelőzi a gazdasági célú, vagy egyéb (pl. rekreáció, üdülés, fürdés) célú vízhasználatot.)

A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság, mint területi vízügyi és vízvédelmi szakhatóság 35100/8523-1/2017. ált. számú – majd 35100/8523-3/2017. számon jóváhagyott - elsőfokú szakhatósági állásfoglalását jelen másodfokú szakhatósági állásfoglalással helybenhagytam.

A másodfokú szakhatósági állásfoglalást a Ket. 44. § (1), (3) és (6) bekezdése alapján adtam meg. A másodfokú szakhatósági állásfoglalás elleni önálló jogorvoslat lehetőségét a Ket. 44. § (9) bekezdése alapján zártam ki.

A BM OKF másodfokú szakhatósági hatáskörét a 223/2014. (IX. 4.) Korm. rendelet 10. § (3) bekezdése alapozza meg.”

Az eljárás során keletkezett iratokat megvizsgálva megállapítottam, hogy az elsőfokú hatóság az eljárása során az eljárási jogszabályokat betartotta, e határozat rendelkező részében foglaltak szerint az anyagi jogi és szakmai követelményeknek megfelel, így **a Határozatot a Ket. 105. § (1) bekezdése alapján helybenhagytam.**

Megállapítom továbbá, hogy a másodfokú hatóság táj- és természetvédelmi szempontú kiegészítő tényállás tisztázást nem folytatott le, tekintettel arra, hogy a másodfokú szakhatóság állásfoglalása alapján a tevékenység nem engedélyezhető.

Jelen határozatom megküldésével megkeresem **Délegyháza Község és kiskunlacháza Nagyközség, valamint Áporka Község településeinek jegyzőit**, hogy döntésem nyilvános közzétételéről a Ket. 80. § (3) és (4) bekezdése alapján a helyben szokásos módon intézkedjenek, és a közzétételt követően 5 napon belül adjanak tájékoztatást a Pest Megyei Kormányhivatal Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főosztálya (1016 Budapest, Mészáros utca 58/a.) részére a közzététel időpontjáról, helyéről, valamint a határozatba való betekintés módjáról.

A jelen határozatnak a Ket. 80. § (4) bekezdése alapján a Pest Megyei Kormányhivatal Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főosztálya hirdetőtábláján, valamint a Pest Megyei Kormányhivatal honlapján és a központi rendszeren való közzétételéről a másodfokú hatóság hivatalból intézkedik.

A Ket. 105. § (7) bekezdése alapján a másodfokú döntést hozó hatóság a fellebbezés elbírálása érdekében megküldött iratokat az (1)-(3) bekezdés szerinti döntés meghozatalát követően visszaküldi a döntéssel együtt az első fokú döntést hozó hatósághoz.

Határozatom bírósági felülvizsgálatának lehetőségét a Ket. 109. § (1) bekezdése biztosítja. A közigazgatási és munkaügyi bíróság illetékességét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 13. § (3) bekezdése a) pontja alapján állapítottam meg. A keresetlevél benyújtásának helyét és idejét a Kp. 39. § (1) bekezdése alapján határoztam meg. A tárgyalás tartása iránti kérelem lehetőségéről való tájékoztatás a Kp. 77. §-án alapul, amely szerint, ha egyik fél sem kéri tárgyalás tartását, és azt a bíróság sem tartja szükségesnek, a bíróság tárgyaláson kívül határoz. Tárgyalás tartását a felperes a keresetlevélben az alperes a védiratban kérheti. Ennek elmulasztása miatt igazolási kérelemnek nincs helye. Az elektronikus ügyintézésre köteles személyek körét az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9.§-a határozza meg.

A 71/2015. (III. 30.) Korm. rendelet 8. § alapján az országos illetékességű környezetvédelmi hatóság a Pest Megyei Kormányhivatal.

Budapest, 2018. április 27.

Dr. Tarnai Richárd kormány megbízott
nevében és megbízásából:

dr. Bartus Adrienn s.k.
főosztályvezető

A kiadmány hitelül:

Kézbesítés ügyintézői utasítás szerint.